

— noget Mere, end jeg finder, Landets Størrelse og Forhold overhovedet gjøre forsvaret, aldenstund man jo dog har hørt Udtalelser om, at det høist sandsynlig ikke vil kunne forslaa Noget til at optage en Kamp; der har jo endog for ganstke nylig lydt Røster om, at den sidste Kamp desværre kunde have det sørgelige Udfald, at vi bukkede helt under“.

Formanden: Seg har nødig villet standse det ærede Medlem i hans Foredrag, men maa dog gjøre opmærksom paa, at saaledes at oplæse større Udførelser af Rigsdagstidenden er ikke ganstke paa sin Plads, og det ærede Medlem maa nødig gaa videre i saa Henseende.

S. C. Hansen: Seg beklager meget om jeg skulde have gjort Brud paa det, den høitærede Formand kunde anse for pøstelig, men jeg finder det, jeg allerede har tilladt mig at fremdrage, tilstrækkeligt for at godtgjøre det, jeg før har udtalt. Seg skal derfor nu kun slutte med at sige, at jeg paa Grund af det, jeg her har udtalt, stemmer imod dette Lovforslags endelige Vedtagelse.

Formanden: Forsaavidt den ærede Lands- thingsmand har berørt tidligere Uttringer af den høitærede Krigsminister, skylder jeg den fraværende Minister at gjøre opmærksom paa, at, naar han ligesom de andre Ministre er fraværende ved denne Behandling, er Grunden den, at der for Diebliffet afholdes Statsraad. Det er altsaa en nødvendig Fraværelse.

Clausager: Seg skal fatte mig i stor Korthed, men min ærede Sidemands Udtalelser give mig Anledning til et Par mindre Bemærkninger. Seg kan være enig med min ærede Sidemand i adskillige af de Betragtninger, han har fremdraget, idet ganstke vist ogsaa jeg finder, at det foreliggende Hærsforflag gaar adskilligt høiere op med Hensyn til Udgifterne, end jeg kunde have ønsket. Naar jeg desuagtet agter at give Lovforlaget min Stemme, er det væsentlig begrundet i, at jeg overfor det bestaaende Forhold, overfor den allerede i flere Aar gjældende Hærslov betragter det foreliggende som en i flere Henseender ikke uvæsentlig Forbedring, en Forbedring, som medfører, at naar jeg har Valget imellem at beholde det Bestaaende eller tage det foreliggende, mener jeg at kunne forsvare at gaa til en forhøjet Udgift af maasse omtrent et Par Hundrede Tusinde Kroner aarlig. Alle disse Vættelser i de personlige Udgifter finder jeg ikke saa ganstke smaa, og jeg skal til det ærede Medlems Bemærkning om, at Forslaget i alt væsentligt er samstemmende med, hvad der er vedtaget af Thinget baade ved 2den, 3die og eneste Behandling, dog gjøre opmærksom paa, at der, hvad de personlige Byrderes Formindsfelse angaar,

er opnaaet en Besparelse af mellem 350,000 og 400,000 Ljenesstebage, hvilket ikke er saa ganstke lidt. Med det Samme skal jeg gjøre opmærksom paa, at naar min ærede Sidemand (S. Chr. Hansen) henviste til Krigsministerens igaar fremsatte Bemærkning om, at Antallet af Officerer efter det foreliggende Forslag vil overstige det, der før var vedtaget, med 10, kan jeg ikke tro, at den ærede Minister har Ret i den Bemærkning, i alt Fald ikke efter de Beregninger, der ere lagte til Grund under det andet Things Forhandlinger om nærværende Forslag. Derefter er Officerernes Antal 80—90 under det foregaaende, og der er al Grund til at antage, at Beregningen er anstillet saa nøiagtig, at den vil vise sig at holde Stik. Overfor den anden Bemærkning, som den ærede Landsthingsmand gjorde med Hensyn til Krigsministerens Udtalelse igaar, nemlig med Hensyn til Udvidelsen af Fæstningsartilleriet, skal jeg udtale, at jeg tror heller ikke, at den ganstke passer, idet Fæstningsartilleriet, saavidt jeg kan se, bliver ved det Bestaaende, maasse med Tillæg af en Premierlieutenant pr. Kompagni — jeg feiler vist ikke heri — og det er en Forøgelse af Officerernes Antal, der vist falder temmelig nøie sammen med den Forøgelse af de øvrige Officerers Antal, navnlig ved Fodfolket, som man har anset nødvendig. At det kan kaldes en saa stor Udvidelse af Fæstningsartilleriet, finder jeg ikke. Smiblertid skal jeg ikke forbyde mig i de enkelte Bemærkninger, men kun gjentage, at overfor den Hærsordning, vi have for Liden, kan jeg ikke se Andet, end at det nu foreliggende Forslag er et Fremskridt. Det er lidt dyrere, det er sandt, og jeg skulde have ønsket, at det var billigere; men da det har været Udfigt til at naae det, foretrækker jeg at tage, hvad der foreligger, med de Vættelser, der deraf ville blive en Følge for Befolkningen, og med den Styrelse, Udvikling og Forøgelse af Kræfterne for Kavalerens Vedkommende, som i Tilfælde af, at vort Forsvar skal benyttes, hvad der dog kan tænkes muligt, maa anses for en Binding. — Seg stemmer derfor for det foreliggende Forslag.

N. Rasmussen: Seg antager ikke, at det kan interessere det ærede Thing at høre en Diskussion mellem to Kolleger for at faae at vide, hvad man har sagt enten ved den ene eller ved den anden Leilighed; det antager jeg, er Thinget ligegyldigt. Men hvad jeg ønsker at udtale idag, er det, at jeg med største Tilfredshed giver det foreliggende Forslag min Stemme; jeg vilde være meget bedrøvet, om vi nu efter 10 Maanedes Samling idag skulde slutte Rigsdagen, uden at faae en Hærslov vedtagen. Seg tror, at vi have saa stort Medhold i Befolkningen, at Løst paa dem, der antage, at det er en Feil, Rigsdagen har begaaet, vil blive aldeles forsvindende. Enten vort Hærvæsen koster en lille Smule mere eller